

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15149/2023
19.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Ивана Баришић, адвокат из ..., против тужених Предузећа за превоз, туризам и трговину на велико и мало „Јабланица транс“ ДОО Параћин и ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Илић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3134/22 од 12.01.2023. године, у седници одржаној 19.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3134/22 од 12.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3134/22 од 12.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П 76/22 од 30.08.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па су обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате износ од 450.000,00 динара и то: за претрпљене физичке болове износ од 150.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 100.000,00 динара, за душевне болове због повреде права личности износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом од 16.06.2021. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 208.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3134/22 од 12.01.2023. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке у делу у коме су тужени обавезани да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате укупан износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 16.06.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, потврђена је првостепена

пресуда у делу става првог изреке којим су обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете солидарно плате 300.000,00 динара и то: за претрпљене физичке болове износ од 80.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 70.000,00 динара, за душевне болове због повреде права личности износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 16.06.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу, па је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца према туженима као солидарним дужницима за исплату нематеријалне штете у износу од још 100.000,00 динара, од чега за претрпљене физичке болове за износ од још 70.000,00 динара и за претрпљени страх за износ од још 30.000,00 динара, са законском затезном каматом од 16.06.2021. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади нематеријалне штете. По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, за уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права у погледу примене члана 200. Закона о облигационим односима (који се односи на право на правичну новчану накнаду за различите видове нематеријалне штете и начин одређивања те накнаде), већ се то питање решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда. Наводима ревизије којима се указује на налаз и мишљење судског вештака специјалисте судске медицине, заправо се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, што не представља дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 16.04.2019. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 300.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

Осим тога, у конкретном случају нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП којим је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака. Ово стога што ставом трећим изреке правноснажне пресуде, коју тужени ревизијом побијају, првостепена пресуда по изјављеној жалби тужених није преиначена на њихову штету.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**